

Î N C H E I E R E

30 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Iulia Sîrcu

Judecătorii : Tamara Chișca-Doneva, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Societatea comercială „Etolaur” societate cu răspundere limitată,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății comerciale
„Etolaur” societate cu răspundere limitată împotriva Preturii sect. Centru, mun.
Chișinău, intervenient accesoriu Societatea cu răspundere limitată „Arapu și Co”
cu privire la obligarea prelungirii valabilității autorizației de funcționare,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2015, prin care
a fost respins apelul declarat de către Societatea comercială „Etolaur” societate cu
răspundere limitată și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din
24 aprilie 2015 prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 06 mai 2014, SC „Etolaur” SRL a depus o cerere de chemare în judecată
împotriva Preturii sect. Centru, mun. Chișinău, intervenient accesoriu Societatea cu
răspundere limitată „Arapu și Co” cu privire la obligarea prelungirii valabilității
autorizației de funcționare.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, comercializează produse de
panificație în ambalaj original, patiserie fără cremă, cofetărie și băuturi răcoritoare
în ambalaj original în punctul mobil din str. Testemițeanu nr. 22, mun. Chișinău în
baza autorizației de funcționare nr. 1522 din 22 februarie 2012.

Însă, deoarece autorizația în cauză necesită a fi prelungită pentru activitatea
ulterioară, acesta s-a adresat Preturii sectorului Centru, mun. Chișinău cu cerere în
acest sens, anexând la aceasta actele necesare.

Menționează că, la depunerea cererii reprezentanții Preturii sectorului Centru
(Secția Social Economică), recepționând actele au eliberat un bilet de confirmare
cu data depunerii 03 aprilie 2014, însă pînă în prezent nu a recepționat un careva
răspuns din partea pîrîtului cu privire la solicitarea înaintată, invocînd că ultimul nu
a avut un careva motiv de a nu-i răspunde fiind obligat prin lege de ai oferi un
răspuns la cererea înaintată în termen de 30 de zile de la data înregistrării cererii.

Totodată menționează că, deoarece pîrîtul în termen mai mult de 30 de zile nu s-a adresat cu solicitarea prezentării altor acte decît cele anexate la cererea depusă, consideră că a depus întreg setul de acte pentru prelungirea termenului de valabilitate a autorizației de funcționare pe care primul cu rea credință nu o prelungește.

La fel menționează că, conform pct. 4.4. din „Regulamentul privind eliberarea autorizațiilor de funcționare a unităților comerciale și de prestare a serviciilor sociale pe teritoriul mun. Chișinău „termenul de valabilitate al autorizației se prelungește de la data expirării termenului anterior, schema de amplasare a punctului mobil fiind valabilă pînă la data de 09 ianuarie 2014.

Prin urmare, solicită SC „Etolaur” SRL prelungirea autorizației de funcționare nr. 1522 pînă la data de 09 ianuarie 2015.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 24 aprilie 2015, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe la 22 mai 2015, Sc „Etolaur” SRL a declarat apel împotriva hotărîrii primei instanțe, cerînd admiterea acestuia, casarea hotărîrii primei instanțe și emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2015 a fost respins apelul declarat de SC „Etolaur” SRL și menținută hotărîrea primei instanțe.

În susținerea concluziei instanța de apel a stabilit că, SC „Etolaur” SRL înaintînd prezenta cerere de chemare în judecată împotriva Preturii sectorului Centru, mun. Chișinău, a solicitat obligarea Preturii de a prelungi autorizația de funcționare nr.1522 din 22 februarie 2012.

La fel, Colegiul civil al instanței de apel a stabilit că, apelanta anterior desfășura activitate de comercializare a produselor de panificație în ambalaj original, patiserie fără cremă, cofetărie și băuturi răcoritoare în ambalaj original, activitatea era desfășurată în baza autorizației de funcționare nr. 1522 din 22 februarie 2012.

Totodată, instanța de apel a reținut că, autorizația de funcționare nr. 1522 din 22 februarie 2012, în baza căreia apelantul își realiza activitatea a expirat la data de 22 februarie 2014 (f.d.6).

În acest sens, s-a stabilit că, apelantul s-a adresat către Pretura sectorului Centru, mun. Chișinău cu cereri privind prelungirea autorizației de funcționare la data de 24 decembrie 2013 precum și la 10 februarie 2014, care au fost înregistrate în Cancelaria Preturii sectorului Centru la data de 03 aprilie 2014 (f.d. 15-31).

Or, conform prevederilor pct. 1.4 din Regulamentul privind eliberarea autorizațiilor de funcționare a unităților comerciale și de prestare a serviciilor sociale pe teritoriul municipiului Chișinău, aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr.13/4 din 27.12.2007, autorizația de funcționare a unităților comerciale și/sau de prestări servicii (în continuare autorizația) este un act administrativ individual, ce atestă dreptul titularului autorizației de a amplasa unitatea comercială și/sau de prestări servicii în locul (terenul, localul, incinta) stabilit și de a desfășura activități comerciale și/sau de prestări servicii pentru o perioadă stabilită, cu respectarea obligatorie a condițiilor de autorizare prevăzute de prezentul regulament.

Potrivit pct. 4.1 din Regulament, perioada de valabilitate a autorizației poate fi prelungită în baza cererii solicitantului. Cererea respectivă se depune cu 15 zile înainte de expirarea termenului.

Prin urmare, ținând cont de prevederile legale menționate și având în vedere că, SC „Etolaur” SRL cunoștea că autorizația de funcționare nr. 1522 din 22 februarie 2012, va expira la data de 22 februarie 2014, urma să țină cont de prevederile Regulamentului privind eliberarea autorizațiilor de funcționare a unităților comerciale și de prestare a serviciilor sociale pe teritoriul municipiului Chișinău, și să se adreseze cu cerere privind prelungirea autorizației cu cel puțin 15 zile înainte de expirarea autorizației, or potrivit probelor anexate la dosar, aceasta a înregistrat o cerere în sensul dat tocmai la 03 aprilie 2014.

Astfel, după cum s-a stabilit, apelanta SC „Etolaur” SRL nu a respectat prevederile Regulamentului în partea ce vizează depunerea cererii în vederea prelungirii autorizației de funcționare, deși urma să depună cerere pentru perfectarea unei autorizații conform Regulamentului menționat, adică cu 15 zile înainte de expirarea autorizației.

În cele din urmă, ținând cont că, cererea privind prelungirea autorizației de funcționare a fost depusă cu încălcarea termenului prevăzut de lege, atunci instanța de apel a menținut drept temeinică și legală concluzia primei instanțe cu privire la aceea că apelanta-reclamantă nici nu poate pretinde la prelungirea perioadei de valabilitate a autorizației de funcționare, deoarece acesta a încălcat procedura de depunere a cererii.

La 12 februarie 2016, SC „Etolaur” SRL a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii.

Recurentul, SC „Etolaur” SRL, în motivarea recursului și-a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, deoarece au emis hotărîri cu încălcarea esențială a normelor de drept material.

Menționează că instanțele de judecată greșit au concluzionat că nu s-a adresat în termen cu cerere către intimat cu privire la prelungirea autorizației de funcționare, deoarece la 10 februarie 2014 s-a adresat cu o astfel de cerere Preturii sect. Centru, însă nu le-a fost eliberat dovada recepționării materialelor, iar adresarea din 03 aprilie 2015 a fost o necesitate, datorită faptului că la prima depunere intimatul a refuzat a înmîna dovada depunerii actelor. Iar conform art. 24 din Legea contenciosului administrativ intimatul nu a prezentat nici o probă care ar infirma faptul că cererea privind prelungirea autorizației de funcționare nu a fost depusă mai devreme de 09 ianuarie 2014.

La 25 martie 2016, Pretura sect. Centru, mun. Chișinău și SRL „Arapu și Co” au depus referințe împotriva recursului declarat de către SC „Etolaur” SRL solicitînd respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel, pe care o consideră întemeiată și legală.

În conformitate cu art.434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei redactate.

Din actele pricinii rezultă că SC „Etolaur” SRL a făcut cunoștință cu decizia motivată a instanței de apel la 14 decembrie 2015, iar la 12 februarie 2016, adică în termenul prevăzut de lege SC „Etolaur” SRL a depus cererea de recurs.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SC „Etolaur” SRL nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Nu poate fi reținut argumentul recurentului precum că, la 10 februarie 2014 s-a adresat către Pretura sectorului Centru cu cerere privind prelungirea autorizației, însă Pretura a refuzat eliberarea unui act care ar confirma depunerea cererii, or potrivit materialelor cauzei cererea privind prelungirea autorizației de funcționare a fost înregistrată abia la data de 03 aprilie 2014, fapt confirmat prin ștampila instituției (f.d.31), iar careva probe care ar confirma contrariul la dosar nu au fost prezentate.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține și jurisprudența CEDO conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă putere de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcel contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când motivele recursului indicate în cazul din speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii atât în prima instanță cât și instanța de apel, asupra căroră instanța de apel s-a pronunțat în modul corespunzător.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SC „Etolaur” SRL ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Societatea comercială „Etolaur” societate cu răspundere limitată se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul:

Iulia Sîrcu

Judecătorii:

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru